

Yüreklerdeki Sandık

– GürselCengiz · 24 Haziran 2016

Yüreklerdeki Sandık

Sandığımın içinde saklı
O manidar sözlerin

Birde
Ömrümce unutmayacağım
Yaşlı gözlerin

Doğduğumuzda, Tanrı hepimize emanet olarak birer sandık verdi. Kimimizin ki meşeden, kimisi kavak, kimisi şimşir, bazısı ceviz, bazısı gül ağacından. O sandıkların içine neler saklamadılar ki insanlar. Genç yaşta kaybettiği yavrusunun acısını, doğumda kaybettiği karısının özlemine, yare kavuşamamanın hüznünü ve ezikliğini ve daha nicelerini sakladılar o emanet sandığın içine.

Benimde sizler gibi, o yüreğimin içinde acılar, özlemler, hasretler, gözyaşları, gülmeceler, bilmeceler olan bir sandığım var. Öylesine usta bir marangozun elinden çıkmış ki üzerindeki oymalar bile soğuk bir Ankara sabahı gibi yarı ayaz, yarı buz ve kenarında elleri kınalı bir kız.

Anamın kıvrıkcık, babamın pamuk beyazı saçları, ablamın çizdiği resimler ve yirmi üçünde toprağa gelin ettiğimiz Nilgün'ümüzün hasretlikleri var o sandığın içinde. Ne zaman açsam o sandığın kapağını, içinden bir alevler fırtınası dağlar yüreğimin en derin yerlerini. Hiç sönmeden yanarım.

Ele avuca sığmaz çocukluğumun saman sarısı defter yapraklarına yazılı anıları, siyah beyaz ucu kırık resimlerde, birde bin dokuz yüz kırk beş yapımı bakır bir sinide kaldı geçmişimize dair öykülerimiz. Tahta sandalyeli nikotin kokan salonlarda izlediğimiz Türk filmlerinde yoğrulurken gülen çocuk gözlerimiz, sonra o gülen gözlerden öç alırcasına sinemize çöken hayat.

Yürek pınarımdan akıp da yazamadığım şiirler, okuyamadığım kitaplarda ve birbirinden ayırt etmediğim yirmi dokuz harf var o sandık ta. O harfler ki hepsi hayata dair bir şeyler anlatır bana, mesela ölümden Ö harfiyle başlar Özlemde, ama en çok da S harfini severdim gizli gizli, o içtiğim Suyu, Sevinci, Sadakati, Sevgiyi, Sevdayı anlattı bana bıkmadan usanmadan bir ömür.

Tüyü bitmedik umutlarım vardı o sandıkta, ağzı süt kokan çiy düşmemiş anılarımda. Şiirlerim naftalin kokan mısralarımla hep göz göze idiler. Zaman zaman savaşlarım olurdu o tahta sandıkta, bazen kötüler, bazen iyiler kazanırdı bu savaşı. Yastığa başımı koyduğumda o sandıkta mahallelere kurulan pazaryerleri gürültüsünü andıran bir hengame başlardı. Kazanılanlar kaybedilenler, üzdüklerim beni üzenler aklınıza

gelebilecek her Őey bir film Őeridi gibi geęerdi gözlerimin önünden.

Őimdilerde kaybettim o sandığın paslı anahtarını, ya da birisini aldı gitti uzaklara, bilinmez, ama bildiğim bir Őey var, ne varsa o sandığın içinde ölene dek çıkmıyor yerinden, mih gibi çakılı kalıyor o sandığın içinde. Eksilmiyor oraya sakladıkların, tersine çoğalıyor ve o sandığı emanet olarak veren tanrı, taşıyabileceğimizden fazlasını vermiyor.

Diyeceğim odur ki dostlar,

Ne zaman bu hayat boynumu eğse
Dışı cilalı ceviz, gürgen veya her neyse
Bir tahta sandığa kandık

İşte o sandık, yuva yapmışken
Yürek heybemizde
Bir ömür yandık...
Gürsel Cengiz